

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra antropologie

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE posudek vedoucího práce

Práci předložil(a) student(ka): **Petra Švejstilová**

Název práce: Vnímání krajiny lidmi žijícími v blízkosti Vojenského újezdu Hradiště

Vedoucí práce: PhDr. Jiří Woitsch, Ph.D.

1. CÍL PRÁCE *(uvedte, do jaké míry byl naplněn):*

Cíle práce uvádí autorka velmi nepřehledně na s.7–8. Lze konstatovat, že se jí je podařilo splnit spíše částečně a spíše formálně. Reálné hodnotné výsledky (ve smyslu zjištění o současném vnímání VÚ Hradiště) práce nenabízí.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ *(náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):*

Práce je zaměřena na zajímavé téma, které je jedním z „hitů“ soudobé antropologie a koneckonců i na FF ZČU jsou antropologické výzkumy krajiny (v nejširším slova smyslu) v současnosti prováděny. K tématu tudíž existuje obrovské množství teoretické literatury, empirických i přehledových studií zahraniční i domácí provenience. Autorka si navíc zvolila pozoruhodný krajinný transekt, tedy VÚ Hradiště, který hodlala zkoumat mj. optikou obyvatel obcí ležících v okolí tohoto – alespoň teoreticky – nepřístupného území. Bohužel vlastní realizace práce resp. její kvalita je povětšinou v rozporu s uvedenými skutečnostmi.

Práce začíná Úvodem, který je však (stejně jako nezvládnutý Závěr) pouze komentovaným obsahem práce. Následuje kapitola „teoretická“ (s. 9–17), která je nepřehledným gulášem vedle sebe kladených důležitých přístupů, autorů a děl, který postrádá jakoukoliv logiku. Presentovány jsou sice relevantní a autoritativní práce o krajině a paměti (Ingold, Bender, Schama; z domácích Gojda, Maur, Pauknerová, Mácha), často však teoreticky zcela protichůdné – což autorka vůbec nereфлекtuje. Stejně tak ovšem pominula i mnoho jiných autorů a přístupů (Halbwachs, Nora, Augé), aniž by bylo jasné, jak výběr prováděla. Ve finále se pak autorka přikloní ke koncepci krajinného palimpsestu, což je v pořádku (i když pro studium vnímání prostoru by bylo jistě možné volit i daleko příhodnější teoretické rámce), ovšem její volba by se nějak měla projevit ve výzkumné části, k čemuž nedošlo.

V kapitole 3 (s. 18–31) je čtenáři prostřednictvím dostupné literatury a internetových zdrojů představen VÚ Hradiště a historie oblasti, ve které leží. Text je zatížen celou řadou obtěžujících exkurzů vysvětlujících samozřejmosti (opravdu není nutné uvádět, kdo zavedl do antropologie dichotomii emic/etic – viz s. 31), jako takový ovšem poskytuje alespoň základní orientaci v autorčině terénu.

Do něj P. Švejstilová vstupuje v kapitole 4 (s. 32–43), která je prezentací metodologicky, technicky a hlavně co se týče vyhodnocení nezdařeného výzkumu. Výběr informátorů je podivný a nezdůvodněný a když už autorka hovořila povětšinou se svými vrstevníky, měla specifický pohled určité generace podrobně analyzovat. Zajímavá zjištění (např. neexistence kolektivních prvků „paměti krajiny“ ve výzkumném vzorku) jsou v kapitole rozmělněna, text je plný dojmologie, není nijak provázán s teoretickými koncepty prezentovanými na začátku práce. Nelze se tudíž divit, že autorka není schopna v Závěru (s. 44–45) ani soustavně formulovat, co vlastně zjistila a k čemu byl výzkum dobrý.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (*jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.*):

Po formální stránce je text standardní, zcela odpovídá nárokům kladeným na bakalářské práce. Jen výjimečně se vyskytují droboučké gramatické nedostatky, iritující je spíše podivná stylistika. Autorka totiž osciluje mezi vrstvením až primitivně znějících holých vět na straně jedné a básnickým stylem psaní (velmi pěkným, avšak odbornému textu zcela mimoběžným) na straně druhé. Odkazový aparát je vyhovující (až na špatnou citaci Keith 1996 místo Basso 1996 na s. 12) a též seznam literatury, elektronických zdrojů a informátorů je dobře zvládnutý.

Práci doplňuje zdařilá obrazová, mapová a tabulková příloha, která je s textem dobře propojena odkazy a řádně pasportizována v samostatném seznamu (s. 54–55). Z fotografií vyplývá, že autorka je ve zkoumané krajině doma a stejně jako její informátoři se dopouští sociální deviace (s. 34 práce), tudíž nelze než litovat, že k jí tak blízkému tématu přistoupila tak nevyvedeně.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (*celkový dojem z diplomové práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.*):

Text práce P. Švejtilové lze charakterizovat jako promarněnou šanci. Autorka uchopila zajímavé a aktuální téma velmi povrchně, po teoretické rovině až absurdně eklekticky; v rovině praktické vůbec nevyužila výhod částečného „insiderství“ a provedla povrchní výzkum, jehož závěry neinterpretuje dostatečně věrohodně. V práci neustále vysvětluje úplně banality, namísto aby se věnovala skutečné analýze – nebo alespoň popisu – vytčené problematiky (srov. signifikantní kapitolu 3.6 na s. 27–30, kde se mj. dočteme zbytečné slovníkové definice toho, co je soustava Natura 2000, co je CHKO a co je ekoturismus, avšak nedozvíme se nic podstatného o tom, jak se tyto jevy ve svém průsečíku projevují na současném stavu a vnímání VÚ). Text je slabý i po stylistické stránce. Na druhou stranu autorka prokázala schopnost samostatné práce se zdroji a formulace myšlenek. Jiné hodnocení než dobré tudíž nepřipadá v úvahu.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (*jedna až tři*):

1. Lze VÚ Hradiště označíte dle M. Augé za *místo* nebo za *ne-místo*?
2. Proč se Vám nepodařilo získat výpovědi věkově pestřejší skupiny informátorů?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (*výborně, velmi dobře, dobře, nedoporučuji k obhajobě*):

Dobře.

Datum: 13. 5. 2013

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta filozofická
katedra antropologie

Podpis:

